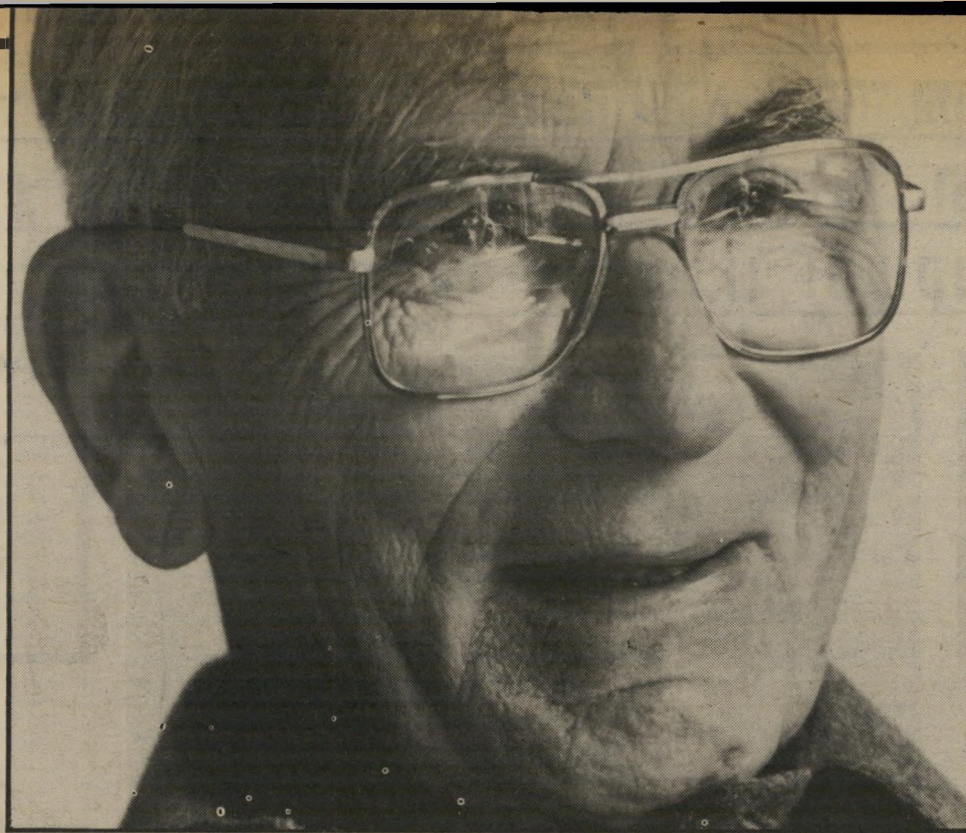

מאסר לשלמה לכי-עמי, האנס המנומס. בשבילי אונס איננו בעיקרו אקט מיני, כי אם אקט של תוקפנות. כאשר גורנו 30 שנה, ירענו שכמהו כמאסר-עולם. חשבנו אז שאם ישחרר לפני כן, הרי יהיה זה רק כתוצאה של חנינה, שלא תינתן, אלא אם טיפול פסיכולוגי יביא במשך הזמן שינוי מספיק ביצר התוקפנות שלו. בית המישפט העליון הפחית את העונש ל-18 שנה כהנמקה כי היצר המיני פוחד אצל הגבר כסביבות גיל ה-50. אנהו חשבנו על יצר התוקפנות שבאונס, ובית המישפט העליון חשב על יצרהמין שבאונס. רעתו על מחבלים מקורית ומר-הימה. מה שמפחיד במחבלים היושבים בבתי-הסוהר זה שהם נראים כהרבה מיקרים כמו הקיבוצניקים שלנו. הם שומרים על כבוד עצמי

אין טעם בעונשי-מוות. באנגליה הוציאו גנבים להורג בכיכר העיר, ובאותו הזמן היו הכייסים מרוקנים את כיסיהם של המסתכלים בתלייהו

השופט קנת שפיטה בהקפאה עמוקה...

וסדר. יש לו דעה נחרצת גם על עונשי-המוות למחבלים. מחבלים הם לוחמי-החירות, למחבלים מוטיבציה לאומית כבדה. אלה דברי הבל שהם מכצעים פיגועים בשביל כסף. הרי מאז 1967 הרגנו בהם כמו זבובים, האם לא באו אחרים במקומם? עונשי-מוות לא ירתיע אותם. כולאים אותם כדי שלא יהיו בטח-ולא יוכלו להזיק. אבל אלה הטוענים שצריך להוציא אותם להורג, כדי שלא יוכלו להחזירם בחילופי שבויים, מקוממים אותי. הרי זה מזמין התנהגות מקבילה כלפינו!"

לפני השופט כהן, ופרש לגימלאות. הוא היה אומן טבעי של ניהול המישפט. אצלו מישפט היה כמו ניתוח מורדני בהרמה בהקפאה עמוקה. הנאשם המשתולל ביותר, שהיה נכנס לאולם של קנת, היה מקבל הלם קור של סמכות. אנשים מעריצים את זה. כעבר הרחוק, כאשר ניסיתי להתמנות כשופט, אמרתי שאני מבטיח להיות שופט כמו קנת, אך כמובן, הבטחות לחדר ומעשים לאחר.

בהודמנות זו הוא מזכיר לטובה גם את השופטת חנה אבנור, שבאה במקומו כנשיאת בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. הוא אומר: "היא אדם מאוזן. היא שלווה גם בחיים האישיים שלה. היא לא מהמקילות, אבל היא אשה נחמדה". שאלתי אם כל השופטים נתנו כסוכלנות ובשלוות-נפש, והוא ענה כי ככל מיקצוע יש פיזור סטטיסטי, וגם בין השופטים.

מיבחן מכאיב

קני אלתי על הוועדה למינוי שופטים. אני חושב שהמיבחן של שופט צריך להיות שיכירו אותו חברי הוועדה כאופן אינטימי בכל מיני מצבים לפני המינוי. זה מיבחן הלקמוס שלו. אם איש מחברי הוועדה איננו מכיר אותו, הרי כבר בגלל זה איננו צריך לבוא בחשבון אפילו יהיה הגאון המישפטי הכי גדול. צריך שיכירו אותו מהרגע שהוא עורך-דין. שידעו איך הוא במשא-זמתו, כיצד הוא מתנהג בבית-המישפט ועם חברים.

הוא מספר כי במינויים לבית המישפט העליון הרבר אומנס מתבצע בדרך-כלל מכירים חמישה או ששה מחברי הוועדה היטב ובאופן אישי את המועמד. זהו המיבחן, ואין בעצם אחר. לעומת זאת, במינויים לבתי המישפט המחוזיים ובתי-המישפט השלום, יש הרבה מועמדים שחברי הוועדה אינם מכירים אותם, או הם מקימים ועדות מישנה שמראיינות את המועמדים. אבל זו בודאי לא הכרות מספקת. אני חושב שנשיא בית-המישפט המחוזי צריך להיות חבר בוועדת המינויים, מפני שהוא נמצא בשטח. היום לא זו כלבר שנשיא בית-המישפט המחוזי איננו חבר בוועדת המינויים, אלא

מהעבודה שלי כל רגע שיגעון! אהבתי את העבודה שלי ובסתר ליני חשבתי על עצמי שאני שופט טוב מאוד. אבל הייתי ער למיקרהו של שופט אחד, שכולם היו שמחים לולא היה שופט, וגם הוא החשיב את עצמו כשופט טוב מאוד. לא אסתיר כי ביני לביני אייהמינוי לבית-המישפט העליון גרם לי שאפקפק ברעתי שלי על עצמי. הקושי הוא שנושא המינוי לבית המישפט העליון שימש אצלי הדרך היחידה לבחון אם לא רק בעיני עצמי אני שופט טוב. מכאן לפעמים תקופות של פיקפוק וכאב."

נשיא בית-המישפט העליון לש-עבר, השופט יואל זוסמן ז"ל, נחשב חבר ותיק של השופט כהן. כאשר התמנה זוסמן נשיא בית-המישפט העליון והיתה לו השפעה רבה על המינויים, מיהרו אנשים לרמוז לשופט

שופט זוסמן

חשב שהוא ימנה אותי לעליון."

כהן, כי עכשיו מסתמא ימונה לבית המישפט העליון. זה חלק מהמבוכה, הוא מספר, כאשר מתקרבת תקופת מינויים, אז חצי השוטים בעיר באים ושואלים: נו? כבר דיברו איתך? את עצמי כשופט, תמו, כאשר מונתי לנשיא בית המישפט המחוזי."

מי שראה את השופט כהן על כס המישפט, לא יכול היה לחשוך כי לשופט התקיף והגא הוא אי-פעם ספקות בעצמו. בבית-המישפט הוא תמיד היה מלך. אילנה אלון

קואליציות וצריך שיהיה ייצוג לכל הרעות. השקפת-העולם של השופט משפיעה בעיקר בדרגות הגבוהות, וצריך לשמור על איוון. כל זמן שוועדת המינויים שומרת על רמה, זה בסדר. הוא מסכם ואומר כי רמת השופטים הנבחרים תלויה, כמובן, ברמת-הוועדה, וזו מושפעת מהרמה הכללית במדינה.

כאן העויתי ושאלתי את השאלה שהטרידה אותי זמן רב. האם העובדה שהוא ישב כשופט מחוזי במשך 33 שנים, ולא מונה לבית-המישפט העליון, גרמה לו תיסכול או כאב. השופט משתתק לרגע וחושב. ניכר כי הוא רוצה לענות על שאלה זו כמלוא הכנות ולא לסטות כמלוא הנימה מהאמת. אולם הוא חושש מאוד שמא דבריו ישמעו מתקתקים או רגשניים מאוד, והוא מנסח בקפידה כל מילה: קודם כל אני צריך לומר שנהגתי

שההתייעצות איתו, אם כי אי-אפשר לומר שאיננה קיימת, היא בדר-כלל חטופה מאוד, ולפעמים הוא נשאל ברגע האחרון ממש, ולא נשאר לו זמן להתייעץ עם חבריו השופטים.

למרות הביקורת על שיטת מינויי השופטים בארץ, הוא מציין כי עקרונות היא השיטה הטובה ביותר בעיניו. היא טובה מבחינה על-ידי העם במישרין, כמו כמכה מדינית בארצות-הברית. שם קורה שהמועמדים מפרסמים את עצמם לפעמים בעיתונים ועל גבי קופסאות גפרורים. שיטתנו עדיפה גם על וועדה המורכבת משופטים בלבד, שאז זה יוצר כת של שופטים. אפשר לריב על הרכב הוועדה שלנו, שיהיו יותר שופטים או פחות שר או חבר כנסת, אבל השיטה טובה. אין פגם אפילו בעניין הכסאות הנשמרים לזרמים ומפלגות שונות. בדרך הטבע נוצרות בוועדה

השופט כהן עם הנשיאה אבינור (באמצע: התובעת פנינה דבורין) אשה שלווה ומאוזנת."